

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.342/2023/4.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. évi március hó 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t:

Az emberi test tiltott felhasználásának büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. november 9. napján kihirdetett 4.B.314/2023/15. számú ítéletét megváltoztatja.

A pénzbüntetés megfizetésére 15 (tizenöt) havi részletfizetést engedélyez, egy havi részlet összege 27.500 (huszonhétezer-ötszáz) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2023. november 9. napján kihirdetett 4.B.314/2023/15. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb emberi test tiltott felhasználásának büntetében [Btk. 175.§ (1) bekezdés I. fordulat], és ezért halmazati büntetésül 375 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.100 forintban állapította meg, az így kiszabott pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett oly módon, hogy az első havi részlet összegét az ítélet jogerőre emelkedését követő hónap 15. napjáig kell megfizetni. Rendelkezett a pénzbüntetés átváltoztatásának a lehetőségéről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője hosszabb tartamú részletfizetés engedélyezése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.803/2023/4. számú átiratában előadta, hogy a felülbírálat a Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontja, a Be. 590.§ (3), (5), (5a) és (7) bekezdése alapján korlátozott, a Be. 591.§ (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[4] Az ügyben hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem észlelt.

[5] Az irányadó tényállásból okszerűen következik a vádlott bűnössége, büntethetőséget kizáró körülmény nem állapítható meg a terhére, így felmentésnek vagy az eljárás megszüntetésének nem lehet helye. A vádlott védekezése alapján a bíróság a társadalomra veszélyességben való tévedés lehetőségét vizsgálta, a vádlott a körülményekből és munkaköréből adódóan sem gondolhatta a cselekményét jogszerűnek, így büntethetőséget kizáró ok nem állapítható meg.

[6] A cselekmények minősítése törvényes, a halmazat azonban nem alaki, hanem anyagi jogi természetű, ugyanis a vádlott a cselekményt különböző emberi testrészekre követte el, így az két rendbeli bűncselekménynek minősül.

[7] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket döntően helyesen vette számba, azonban nem értett egyet az eshetőleges szándékkal történő elkövetéssel, hiszen a vádlott tisztában volt azzal, hogy a csontok, bár azonos dobozban, de külön voltak elhelyezve, azokat összeválogatta, így a kétrendbeli bűncselekmény elkövetésére egyenes szándéka volt.

[8] A kiszabott büntetés megfelel a büntetési céloknak, annyi kiegészítést tartott szükségesnek, hogy a pénzbüntetés kiszabására a Btk. 33.§ (4) bekezdésében írtak alkalmazásával került sor.

[9] A bíróság külön indokát adta, hogy miért nem látott lehetőséget hosszabb tartamú részletfizetés engedélyezésére, azokkal teljes mértékben egyetértett, ezért a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Ennek lapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[10] A fellebbezések megalapozottak.

[11] A Be. 590.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. Az (5) bekezdés alapján azonban az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében - ideértve a 458. § (5) bekezdése alapján részlegesen jogerőre emelkedett rendelkezéseket - is felülbírált az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése vagy 609.§ (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[12] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, a Be. a 607. § (1) bekezdése, a 608. § (1) bekezdése vagy 609.§ (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezést eredményező szabálysértést nem vétett.

[13] A vádlotti védekezés alapján vizsgálta a törvényszék a tévedés, mint büntethetőséget kizáró ok megállapíthatóságát, és helyesen foglalt úgy állást, hogy nem áll

fent ez az ok, így a vádlott felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének a másodfokú eljárásban sem volt helye.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes, a rendbeliség tekintetében is.

[15] Egyetértett az ítéltábla azzal az ügyészi érveléssel, hogy a vádlottnak tudnia kellett, hogy az állkapocs nem a koponyához tartozik, hiszen maga mondta el, hogy „látható volt, hogy az állkapocs nem a koponyához tartozik, ömlesztve volt az egész. Úgy illesztettem össze, hogy fogtam az állkapocsot és alá raktam.” (11. jkv. 3. oldal), így mind a két rendbeli cselekményt egyenes szándékkal követte el. A fentiekből az is következik, hogy a halmazat sem alaki, hanem anyagi természetű.

[16] Az elsőfokú bíróság feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, melyek közül a bíróság az eshetőleges szándék értékelését a fent kifejtetettre tekintettel mellőzi.

[17] Helyesen jutott arra, hogy a vádlottal szemben a büntetési célokat a pénzbüntetés is kellően szolgálja, melynek kiszabására a Btk. 33.§ (4) bekezdése alapján nyílt lehetőség.

[18] A pénzbüntetés napi tétel száma igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, annak enyhítésére a másodfokú eljárásban sem volt alap, míg az egy napi tétel összege az elkövetéskor hatályos rendelkezéseknek megfelelő törvényi minimumot alig haladja meg, így annak mérséklésére sem volt lehetőség.

[19] Az elsőfokú bíróság kellő indokát adta annak, hogy a vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyai figyelembevételével határozta meg mind a pénzbüntetés egy napi tételének összegét, mind pedig a részletfizetés tartamát.

[20] A másodfokú bíróság azonban elemezve ezen adatokat arra jutott, hogy a vádlott jövedelmének közel felét tenné ki a kölcsön törlesztőrészlet és a pénzbüntetés havi részletének megfizetése, mely a jövedelmének összegét figyelembe véve a létfenntartását veszélyeztetné, így a részletfizetés hosszabb tartamának meghatározására volt indok a másodfokú eljárásban. Az így meghatározott részletfizetés még nem vonja el a pénzbüntetés joghátrány jellegét sem.

[21] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a részletfizetés havi összegének elsőfokú bíróság általi meghatározása nem felelt meg a Bv.tv. 42.§ (3) bekezdésében írtaknak, mely szerint a részletfizetés olyan, havonta fizetendő összegben engedélyezhető, amely osztható a pénzbüntetés esetén az ügydöntő határozatban megállapított napi tétel összegével.

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[23] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598.§ (2) bekezdése alapján tanácsulésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. évi március hó 14. napján.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 4.B.314/2023/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.342/2023/4. számú ítéletében írt változtatással 2024. március 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. évi március hó 14. napján.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke